

на смъртъ трѣбаше мнозина да умиратъ въ дълбока старостъ, нѣ насилиствената смърть колцина е грабнжла въ младостъ-та имъ? колцина е избила грѣмотѣвицата, и изгорила трѣскавицата? колцина е прѣтиснжло землетресеніето? колцина е пожънжла предивременната, и напрасната смърть? упази ми живота отъ сичкыты тъя премеждія, и тога съ не бой че ще умрешъ, освенъ, кога съ исполнятъ предѣли на живота. Но какъ да го упазишъ, кога бѫдѫщето е скрито, и го не виждатъ очитыти? Единъ рогачъ (това е басна много прилична на подлога) слѣпъ съ єдното око пасалъ при єдно крайморіе, и за да съ не страхѣва отъ лоша нѣкое среца, обжрижалъ слѣпото си око къмъ морето, а здравото къмъ земата; отъ земата (си мыслалъ) съ страхѣвалъ, и тѣкъ трѣба да глѣдамъ добрѣ; а отъ морето нѣма никаква опасность. Добрѣ, но какво стана? послѣчай преминѣвала отъ тамо єдна ладійка; корабленницити го зарнѣватъ, устрѣблеватъ, убиватъ го. Окаяненъ рогачъ, той съ вардамъ отъ ловци, а съ отрепалъ отъ корабленницити; страхѣвалъ съ отъ земата, а пакъ той дочакалъ злото отъ морето, гдѣто съ не надѣвалъ, отъ тамо го сполѣтѣла смърть-та. Окаяннѣй человѣче! ты съ вардишъ отъ непріятелити, а умирашъ отъ пріятелити; вардишъ съ отъ морето, а ѿдавашъ съ въ пристанището; вардишъ съ отъ небето, а злото тѧ сполѣтюва на земата; вардишъ съ отъ твъното, което глѣдашъ, нѣ отъ скритото, което не глѣдашъ, какъ ще съ ѿвардишъ? Лесно е да съ предпазишъ отъ оржіата, или отъ засадата на противници, защото слышашъ заплашваніата, и осѣщашъ опасность-та; нѣ какъ ще съ предпазишъ отъ отровата, којто ти дава скрышомъ или нѣвѣрната ти жена, за да съ ожени за дрѣгъ тежъ, или безчеловѣчніатъ ти синъ, за да грабне по-скоро наслѣдіето, или предателътъ ти слуга, подкупенъ отъ вразити ти? О! колко много сѫ зломысленіата чѣловѣчески! голѣмъ сѫ зловити! Ѣластіето е нѣвѣрно, внезапното ненадѣйно, и слѣчайностити честы. Варди съ колко ѡрешъ, отъ гдѣто съ вардишъ, и отъ гдѣто съ не боишъ, отъ тамъ ти дохожда смърть-та: „Пріидѣ, ѵиждѣ.“ Авимелехъ, Гедеоновътъ синъ, послѣ бащината си смърть, за да земе царството Израилско, ѿбилъ седемъ-десетъ свои братя, че гы ималъ, въ единъ денъ, и отъ горѣ на единъ камъкъ, (дъма святото Писаніе), само послѣдніатъ отъ сичкыты братія Йоатамъ избѣгналъ отъ смърть-та, защото съ билъ